परित्राणाय साधूनां विनाशाय च इष्कृतां । धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥ द॥ जन्म कर्म च मे दिव्यमेवं यो वित्ति तत्वतः । त्यका देहं पुनर्जन्म नैति मामिति सो उर्जुन ॥ १॥ वीतरागभयक्रोधा मन्मया मामुपाश्चिताः । वस्वो ज्ञानतपमा पूता मद्भावमागताः ॥ १०॥ ये यथा मां प्रपद्धते तांस्तयैव भजाम्यक् । मम वर्त्मानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ११॥ काङ्गलः कर्मणां सिद्धिं यजना इक् देवताः । निप्रं कि मानुष लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा ॥ १२॥ चातुर्वएर्यं मया सृष्टं गुणाकर्मविभागशः । तस्य कर्तार्मिप मां विद्यकर्तार्मव्ययं ॥ १३॥ न मां कर्माणि लिम्पित न मे कर्मफले स्पृक्त । इति मां यो अभिज्ञानाति कर्मभिनं स बध्यते ॥ १४॥ एवं ज्ञावा कृतं कर्म पूर्वेर्षि मुमुनुभिः। कुरु कर्मेव तस्मात् वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतं ॥ १५॥ किं कर्म किमकर्मित कवयो उपात्र मोहिताः। तत्ते कर्म प्रवद्यामि यद्भावा मोद्यसे प्रम्भात् ॥ १६॥ कर्मणो क्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः । श्रक्मणश्च बोद्धव्यं गक्ना कर्मणो गतिः ॥ १७॥